

Netflix Dizisi *Adolescence* (2025) Bağlamında İncel ve Red Pill Akımlarının Kurgusal Temsili

Meltem İşler Sevindi Atilla Akalın

ÖZ

İncel (istemsiz bekâr) ve Red Pill akımları, çevrimiçi platformlarda özellikle genç erkekler arasında yaygınlaşan ve toplumsal cinsiyet dinamiklerini etkileyen yeni sosyal oluşumlardır. Bu makale, bu akımların popüler kültürdeki yansımalarını incelemek üzere Netflix'in 2025 yapımı *Adolescence* (Ergenlik) adlı mini dizisini vaka incelemesi olarak ele almaktadır. Çalışmada, dizinin dört bölümü nitel içerik analizi ve söylem çözümlemesi yöntemleriyle incelenmiş; incel söylemleri ve Red Pill retorığının kurgudaki temsillerini ortaya çıkarmak amacıyla temalar ve kavramlar kodlanmıştır. Analiz sonucunda, dizide ergenlik çağındaki bir erkek karakterin maruz kaldığı siber zorbalık ve toplumsal dışlanmanın, incel hareketine özgü kolektif hınç ve şiddet söylemlerine evrildiği görülmüştür. Buna karşılık, Red Pill görüşünü savunan söylemlerin anlatıya daha dolaylı ve ılımlı bir biçimde dâhil olduğu saptanmıştır. Elde edilen bulgular beş temel tema etrafında toplanmıştır: toplumsal dışlanma ve kolektif hınç, modern erkeklik ve cinsiyet temelli öfke, reddedilme ve intikam döngüsü olarak şiddet, ailevi ihmâl ve dijital radikalleşme, sorumluluk ve yüzleşme. Bu temalar aracılığıyla dizi, incel ideolojisinin ergenlik dönemindeki yıkıcı etkilerini ve Red Pill perspektifinin görece daha yapıcı duruşunu gözler önüne sermektedir. Sonuç olarak, çalışma bulguları ergenlikte yaşanan dışlanma ve aşağılanma deneyimlerinin basit bir "gençlik sorunu" olmaktan öte, dijital çağda radikal toplumsal cinsiyet ideolojilerini besleyen ciddi dinamikler olabileceğini göstermektedir.

Anahtar Sözcükler: İncel, Red Pill, Ergenlik Psikolojisi, Siber Zorbalık, Toplumsal Dışlanma

MELTEM İŞLER SEVİNDİ

Öğr. Gör. Dr.

Marmara Üniversitesi

meltem.isler@marmara.edu.tr

ORCID ID: 0000-0002-8429-8574

ATILLA AKALIN

Öğr. Gör. Dr.

İstanbul Gelişim Üniversitesi

aakalin@gelisim.edu.tr

ORCID ID: 0000-0002-8385-5287

Atıf: İşler Sevindi, M. & Akalın, A. (2025). Netflix dizisi *Adolescence* (2025) bağlamında İncel ve Red Pill akımlarının kurgusal temsili. *Selçuk İletişim*, 18(2), 590-613. <https://doi.org/10.18094/josc.1699644>

The Fictional Portrayal of Incel and Red Pill Movements in the 2025 Netflix Series *Adolescence*

Meltem İşler Sevindi Atilla Akalın

ABSTRACT

Incel (involuntary celibate) and Red Pill social movements have emerged as influential online subcultures that shape gender dynamics and identity formation among young males. This article examines the fictional portrayal of these movements through a case study of the Netflix mini-series *Adolescence* (2025). The four episodes of the series are analyzed using qualitative content analysis and discourse analysis techniques, coding key concepts and themes to uncover how incel discourse and Red Pill rhetoric are represented in the narrative. The analysis reveals that the teenage protagonist's experiences of cyberbullying and social exclusion evolve into a collective resentment and violence characteristic of incel ideology; in contrast, Red Pill narratives appear more indirectly and moderately throughout the storyline. Five main themes are identified: social exclusion and collective resentment, modern masculinity and gendered anger, rejection and the revenge-driven cycle of violence, familial neglect and digital radicalization, and responsibility and confrontation. Through these thematic lenses, the series vividly illustrates the destructive impact of incel ideology on an adolescent and highlights the comparatively constructive stance of the Red Pill perspective. The findings suggest that experiences of humiliation and marginalization during adolescence are not merely "teenage woes" but can fuel radical gender-based ideologies in the digital age.

Keywords: Incel, Red Pill, Adolescent Psychology, Cyberbullying, Social Exclusion

MELTEM İŞLER SEVİNDİ

Lecturer Dr.

Marmara University

meltem.isler@marmara.edu.tr

ORCID ID: 0000-0002-8429-8574

ATILLA AKALIN

Lecturer Dr.

Istanbul Gelisim University

aakalin@gelisim.edu.tr

ORCID ID: 0000-0002-8385-5287

Citation: İşler Sevindi, M. & Akalın, A. (2025). The fictional portrayal of Incel and Red Pill movements in the 2025 Netflix series *Adolescence*. *Journal of Selcuk Communication*, 18(2), 590-613. <https://doi.org/10.18094/josc.1699644>

GİRİŞ

Toplumsal cinsiyet tartışmaları ve çevrimiçi etkileşim biçimleri, son yıllarda özellikle ergenlik çağındaki bireylerin davranışlarını derinden etkilemektedir. Bu bağlamda, Incel (involuntary celibates/istemsiz bekarlar) ve Red Pill akımları, dijital dünyada yaygınlaşarak gençlerin kimlik ve statü arayışlarına farklı yönler çizen iki önemli odak olarak öne çıkmıştır. Red Pill akımı öz-değer ve sorumluluk vurgusuyla öne çıkan bir erkeklik söylemi iken, Incel hareketi kadınlara duyulan kolektif öfke üzerine kurulu daha radikal bir karşı söylem olarak bilinmektedir. Bu iki akımın, bireylerin çevrimiçi ve çevrimdışı yaşamlarındaki etkileşim biçimlerini dönüştürebilmesi, bu makalenin çıkış noktasını oluşturmuştur.

Söz konusu akımların dramatik bir kurguda nasıl temsil edildiğini anlamak amacıyla, Netflix'in 2025 yapımı dört bölümlük *Adolescence* (Ergenlik) dizisi ideal bir inceleme alanı sunmaktadır. Dizide, ergenlik çağındaki bir gencin yaşadığı siber zorbalık, reddedilme ve aşağılama döngüsünün, Incel hareketiyle benzeşen, kadınlara karşı duyulan öfke ve öç alma güdüsüne doğru nasıl evrilebildiği çarpıcı bir şekilde ortaya konmuştur. Buna karşılık, Red Pill akımının “daha ılımlı” veya “kişisel gelişime” dayalı söylemleri, hikâye akışı içinde ancak dolaylı biçimde yer alır. Böylece özellikle son yıllarda birçok farklı coğrafyada bilinir hale gelen Incel ve Red Pill arasındaki farklar, kurmaca olaylar üzerinden net biçimde gözlemlenebilir.

Bu makalenin temel amacı, *Adolescence* dizisinin dört bölümünde kurgulanan olayları, Incel ve Red Pill akımlarına dair kuramsal literatür ışığında çözümleyerek, ergenlik sürecindeki bireylerin dışlanma ve aşağılama deneyimlerini nasıl anlamlandırdıklarını ve radikalleşme potansiyelinin hangi dinamiklerle beslenebileceğini irdelemektir. Böylelikle, çevrimiçi platformlarda giderek yaygınlaşan Incel ve Red Pill söylemlerinin toplumsal düzeyde nasıl karşılık bulduğuna dair bir örnek sunulması amaçlanmıştır.

Bu çalışmada metodolojik çerçeve, içerik analizi ve söylem çözümlemesi gibi iki temel nitel yönetime dayanmaktadır. Dizinin dört bölümü sahne sahne incelenmiş, karakterler arasındaki diyaloglar, olay örgüsü ve gerilim noktaları belirlenerek detaylı notlar tutulmuştur. *Adolescence* dizisindeki “Incel öfkesi”, “Red Pill’e yakın duran ılımlı söylemler”, “siber zorbalık”, “kolektif hınç”, “dışlanma” gibi konular tek tek kodlanmıştır. Kodlar, Incel akımı ve Red Pill akımına dair literatürde tanımlanan kuramsal çerçeveye eşleştirilmiştir. Dizideki diyaloglar ve karakterlerin iletişim biçimleri, Incel ve Red Pill anlatılarında sıkça rastlanan kavramlara başvurulmak suretiyle oluşturulan beş tema başlığı altında detaylı çözümlenmiş; karakterlerin kendi kimliklerini konumlandırma şekli ve birbirlerine karşı

geliştirdikleri tavır (örn. reddeden, aşağılama içeren, savunma veya saldırganlık barındıran söylemler) “Incel-Red Pill” kavramsal ekseninde değerlendirilmiştir.

Bu çalışma, popüler kültür ürünleri vasıtasıyla Incel ve Red Pill akımlarının genç bireyler üzerindeki yansımalarını analiz etmesiyle literatürde önemli bir boşluğu doldurmayı hedefler. Makalede kuramsal olarak Incel ve Red Pill akımlarına dair mevcut literatüre (Ging, 2017; Sharpe, 2018; Hoffman vd., 2020; vb.) paralel bir perspektif geliştirilirken, aynı zamanda dizinin dramatik kurgusunun bu akımlarla benzeşen yönleri ortaya konmuştur. Araştırma, çevrimiçi dünyada maruz kalınan alay, aşağılama veya dışlanma türü eylemlerin genç bireylerde şiddet ve öfke duygularını nasıl tetikleyebileceğine dair ampirik bulgularla da ilişkilendirilebilecek nitelikte ipuçları sunmaktadır. Böylece ergenlik çağındaki bireylerde görülebilecek radikalleşme riskinin, dijital platformlardaki sosyalleşme biçimleriyle nasıl etkileşim hâlinde olduğu somut bir kurgu örneğiyle aydınlatılmaya çalışılmıştır.

KAVRAMSAL ÇERÇEVE

Red Pill akımı, erkeklere nasıl yaşamaları ve kadınlarla iletişim kurmaları gerektiği konusunda didaktik nitelikte stratejiler sunan bir yapı olarak görülmektedir. Klasik Stoacı Red Pill yaklaşımında doğrudan anti-feminist görüşler yer almaz ve ayrıca Red Pill düşüncesini benimseyen her bireyin öncelikli motivasyonu da bu yönde değildir. Buna karşılık Incel adı verilen sosyal grup, Red Pill düşüncesinden ayrılarak ortaya çıkan daha radikal bir akım olarak değerlendirilmektedir (Ging, 2017, s. 640). Red Pill hareketinin kimi zaman Stoacılık veya Epikürcülük gibi daha ılımlı felsefi yönelimlerle örtüşebilen ve erkekler için bedensel ve entelektüel yatırıma yönelik tavsiyeleri içeren bir rehber olarak yorumlanabilecek olan yaklaşımı, Incel’ler için tam olarak geçerli değildir. Zira Incel yaklaşımı, kadınlara yönelik radikal yorumlara sahip olan ve öfkenin meşru kıldığı bir düşünce ve davranış setiyle karakterize olmaktadır. Bu nedenle manosfer olarak adlandırılan ve erkek hareketlerini kapsayan düşünce dünyasına bakıldığında, her akımın aynı ölçüde kadın düşmanı olmadığını ifade etmek gerekir. Dolayısıyla, manosfer içerisinde yalnızca erkeklere toplumsal değerlerini en üst düzeye çıkarmayı hedefleyen, böylece daha yüksek bir görünürlük ve sosyal statüye erişmeyi öneren stratejiler sunan görece ılımlı bir pozisyon da söz konusudur. Red Pill’in klasik görüşü olarak nitelendirilebilecek bu ılımlı yaklaşım, Incel destekçilerinin erkek hareketini yorumlama biçimine kıyasla oldukça farklı ve daha az radikaldir (Sharpe, 2018, s. 110).

Incel düşüncesi özellikle kadınların eş veya partner seçimindeki kriterlerine odaklanarak, bu kriterlerin aslında görünüş, statü ve ekonomik imkanlar etrafında biçimlendiğini savunur. Böylece kadınların tercihlerini yalnızca bireysel seçimlere dayalı görmeyip, modern toplumun kadınlara dayattığı

ya da kadınların bilinçli biçimde güçlendirdiği bir sistemin yansıması olarak değerlendirir. Bu bağlamda Incel görüşüne sahip bireyler, kadınların belirli sosyal davranış örüntülerinin ve karar mekanizmalarının çarpıtılmış olduğunu öne sürerek, kadınların cezalandırılması veya en azından erkeklerin, kadınların bu çarpık zihniyetine dair ilişkin farkındalık kazanması gerektiğini iddia eder (Tranchese vd., 2021, s. 2711).

Red Pill destekçilerine benzer şekilde Incel hareketi de görüşlerini çoğunlukla sosyal medya platformlarında dile getirmektedir, fakat bu hareketin Red Pill gibi görece meşru görülebilecek söylemsel unsurlara sahip olduğu pek söylenemez. Bunun yerine, Elliot Rodger¹ gibi kriminal figürleri model almaları, Incel hareketinin meşru bir düşünsel zemin arayıp aramadığı konusunda yapılacak bir tartışmayı zora sokmaktadır. Bu durum, Incel oluşumunun ana akım Red Pill görüşünden farklılaştığı noktaları netleştirirken, Red Pill'in kişisel gelişim ve bireysel sorumluluk vurgusuna kıyasla çok daha yoğun bir umutsuzluk ve öfke içeren ideolojik bir çerçeve oluşturduğunu da göstermektedir.²

Incel hareketi, Red Pill akımı içerisinde doğmuş olsa bile, asıl motivasyonunu “kolektif bir hınç”tan almaktadır. Incel destekçileri, toplumun belirli kesimlerine yönelik duydukları keskin öfke ve kadınlara ilişkin olumsuz inançlar aracılığıyla bir ortaklık kurar ve söz konusu ortaklık sayesinde ilgili mecralarda kendilerine alan bulurlar (Reichold, 2021, s. 162). Incel görüşüne sahip bireylerin en belirgin inancı, kadınlar tarafından tercih edilmemeleri ve bu durumun toplumsal düzeyde kabul edilen sosyal örüntüler sebebiyle gerçekleştiğidir. Bu inançların mümkün kıldığı eylemler, kolektif bir hınç üzerinden meşru bir zemine kavuştuğunda, kadınlara yönelik hakaretler veya çeşitli şiddetli sonuçlanabilmektedir. Dolayısıyla Incel hareketi, Red Pill akımının söyleminden ve etkileşiminden beslense de varlığını en temelde kolektif bir hınç üzerinden tanımlar. Burada kastedilen hınç, bireysel hayal kırıklıklarının ötesinde, “sosyal düzende hak ettikleri konuma ulaşamadıkları” düşüncesine sahip olan diğer bireylerle paylaşılan bir kızgınlık ve öfkedir. Bu keskin öfke, Incel topluluğunun özgün retorikini biçimlendirir ve özellikle de kadınlara ilişkin olumsuz yargıları, topluluk üyelerini birbirine bağlayan güçlü bir ortak paydaya dönüştürür.

¹ 2014 yılında Amerika’da halka açık bir alana ateş açan suçludur. Halka açık olarak yayınladığı videolarda kadınların partner seçimleri hakkında eleştirilerde bulunmuş ve sonrasında silahlı eylemi gerçekleştirmiştir. Bu yüzden birçokları tarafından Incel hareketinin lideri olarak nitelendirilir. Ayrıca yine buna benzer durumlarla ilişkilendirilebilen “seküler azınlık” kavramı da Rodger örneğinin bir ardılı olarak düşünülebilir. Ayrıntılar için bkz. (Witt, 2020, s. 675).

² Ana akım Red Pill öğretisinden kopan bu yaklaşıma zaman zaman Black Pill (Siyah Hap) adı da verilmektedir. Erkek hareketlerinin bu yorumu Red Pill’in temel öğretilerine nazaran daha karanlık ve genellikle kadınlara ulaşmanın veya ulaşmaya çalışmanın anlamsız olduğunu salık veren radikal yorumlara sahiptir. Ayrıntılar için bkz. (Preston vd., 2021, s. 827).

Incel hareketini tanımak için öncelikle kolektif hınç kavramını incelemek gerekir. Bu duygu, sadece dışlanmışlık veya yalnızlık hissinin bir sonucu değildir. Incel görüşüne sahip bireyler, tercih edilmeme durumlarını, toplumsal alandaki normatif örüntülere dayandırır. Onlara göre toplum, fiziksel görünüm, statü ve özgüven gibi ölçütlerle erkekleri “değerli” veya “değersiz” olarak sınıflandıran bir sistem kurmuştur. Kendisini bu sistemin kaybedeni olarak gören Incel’ler, söz konusu düzeni büyük ölçüde kadınların tercihleriyle şekillenen bir sahne olarak değerlendirir. Dolayısıyla kadınların “yüksek standartlar” belirlediği ve kendilerinin bu standartları hiçbir zaman karşılayamayacakları inancı, Incel’lerin sahip oldukları “biz ve onlar” karşıtlığını körüklemektedir (Kay, 2021, s. 29). Bu karşıtlığı besleyen kolektif öfke, çevrimiçi platformlarda bariz biçimde görünür hale gelir. Farklı sosyal medya mecralarında toplanan Incel’ler, benzer duyguları paylaştıklarından dolayı ortaklık kurdukları fikirlere hızlıca bir aidiyet hissi geliştirir. Aidiyet hissi, hıncın grup içinde bir norm haline gelmesini kolaylaştırır. Diğer taraftan, bu platformlar dışlanmış ya da değersiz hissettiğine inanan bireyler için bir sığınak işlevi görürken, aynı zamanda öfkelerinin daha da pekişmesine yol açabilir (Claridge, 2020, s.1).

Belirli koşullarda bu kolektif hınç, yalnızca sözlü veya yazılı hakaret boyutunda kalmayıp kimi zaman fiili şiddet eylemlerine dönüşebilir. Bazı Incel destekçileri, bu hınç birikimi içerisinde toplumu suçlu görmeye ve özellikle kadınlara zarar vermeyi haklı bir tepki olarak kabul etmeye başlayabilir. Yaşanmış olan toplumsal saldırı örnekleri, kolektif öfkenin radikalleşerek tehlikeli bir düzeye ulaşabileceğini göstermektedir. Red Pill akımından devralınan “kadın-erkek ilişkilerindeki sorunlara dikkat çekme” odağı, Incel akımında kolektif hınç merkezine kaymakta ve hareketin meşruiyetine dair yoğun tartışmaları beraberinde getirmektedir. Bu bağlamda klasik Red Pill görüşlerindeki kendine yoğunlaşma tavsiyeleri, Incel bakış açısında çoğunlukla yerini öfkeye, suçlamaya ve dış dünyayı düşmanlaştırmaya bırakır. Bu nedenle Incel hareketi, bireysel hayal kırıklıklarının ötesine geçerek çevrimiçi ortamda kolektif bir öfke etrafında birleşen radikal bir grup niteliği kazanmıştır (Rousis vd., 2024, s. 1531).

Kavramsal düzeyde bakıldığında, Red Pill hareketinin şiddet veya suçla doğrudan ilişkilendirilmesi nispeten güçtür; buna karşın incel ideolojisinin şiddet ve suça meyil göstermesi çok daha olasıdır. Hoffman’ın belirttiği üzere, Incel ideolojisi doğrudan politik bir karakterde olmasa da bir topluluğu baskı altına almayı hedeflemesi ve toplumsal etkiyi genişleten bir şiddet türü olması bakımından dikkat çekmektedir. Özellikle Avrupa’da yayılma işaretleri göstermesi ve diğer terör hareketleriyle benzer yönere sahip olması, Incel şiddetinin nefret suçu niteliğini kapsayan yeni bir terörizm eğilimi şeklinde ele alınmasına zemin hazırlamaktadır (Hoffman vd., 2020, s. 569). Öte yandan, Incel düşüncesine sahip bireylerin karıştığı şiddet olaylarının, kadınları -özellikle feminizm ve kadın haklarını açıktan savunan

kadınları- radikal biçimde ötekileştirmesi ve “öcüleştirilmesi” ile de yakın ilişki içinde olduğu görülmektedir (Lindsay, 2021, s. 33).

Erkek hareketleri içinde söylemsel bağlamda önemli bir ayrımın belirdiği anlaşılmaktadır. Red Pill yaklaşımı, genellikle erkeklere kendi statülerini güçlendirme, bireysel sorumluluk alma, belirli toplumsal rollerde başı çekme ve lider olma ve toplumsal ilişkilerde daha aktif olma stratejileri geliştirmeyi salık verirken, Incel topluluğu bu tür bir öz-yatırım odaklı tutumdan uzaklaşarak sert bir öfke ve hınç çerçevesine sürüklenir (Bratich, 2023). Bu radikalleşme, kadınları veya feminist yaklaşımları, şiddet söylemlerinin hedefi haline getiren bir tür dayanak işlevi kazanmaktadır. Mevcut algı, Incel’lerin her ne kadar doğrudan politik bir programa sahip olmadıkları söylense de nefret suçu niteliği taşıyan eylemleriyle bu yöndeki hareketlerle benzeştiği yönündedir. Dolayısıyla Incel hareketinin toplumsal ölçekte yayılma eğilimi göstermesi ve kadınlara yönelik şiddeti meşrulaştıran bir ideolojik çerçeve sunması, daha kapsamlı bir incelemeyi gerekli kılmaktadır.

METODOLOJİ

Bu çalışmada Netflix’in 2025 yılı yapımı dört bölümlük *Adolescence* mini dizisinin bölümlerinde işlenen kurgusal olaylar, Incel ve Red Pill akımına dair kuramsal literatür temelinde analiz edilmektedir. Metodoloji, nitel analiz yaklaşımına dayalı içerik analizini ve söylem çözümlemesini kapsar. Dizinin senaryosu, karakterleri, olay örgüsü ve diyalogları Incel alt kültürü ile Red Pill akımının literatürde tanımlanan özellikleri doğrultusunda çözümlenerek, karakterlerin eylemleri, söylemleri ve toplumsal konumlarının kuramsal kavramlarla ilişkisi ortaya konmaya çalışılmıştır.

Bu çerçevede kullanılan temel aşamalar şöyledir:

- a) Veri Toplama (Dizi Metninin İncelenmesi): Dizinin dört bölümüne ait sahneler ayrıntılı biçimde izlenip okunmuş; diyaloglar, olay akışları ve karakterlerin psikolojik tepkileri detaylı biçimde not edilmiştir. Böylece kuramsal çerçevede (Red Pill, Incel, kolektif hınç, siber zorbalık vb.) kullanılabilecek veriler elde edilmiştir. Dizideki olaylarla paralel olarak, Incel hareketi ve Red Pill akımına ilişkin temel kavramsal vurgular (kadın düşmanlığı, dışlanma duygusu, toplumsal statü arayışı, kolektif hınç, çevrimiçi zorbalık vb.) dikkate alınmış ve betimleyici notlar tutulmuştur.
- b) Kuramsal Çerçevenin Belirlenmesi: Çalışmada, Incel hareketi ve Red Pill akımına ilişkin literatürde sunulan görüşler temel alınmıştır (Ging, 2017, s. 640; Sharpe, 2018, s. 110; Hoffman vd., 2020, s. 569; Tranchese ve Sugiura, 2021, s. 2711; Rousis vd., 2024, s. 1531). Kuramsal altyapıda, Red Pill akımının görece daha ılımlı ve kişisel gelişim odaklı yaklaşımından, Incel hareketinin kolektif hınç

ve öfke temelli radikal tutumuna geçiş üzerinde özellikle durulmuştur (Ging, 2017, s. 640; Reichold, 2021, s. 162). Kadın-erkek ilişkilerindeki gerilim, ergenlik dönemine özgü cinsel kimlik arayışı, alay edilme ve toplumsal dışlanma gibi dinamiklerin, dizideki ergen karakterlerin tutumlarıyla kesişme noktaları vurgulanmıştır.

- c) Veri Analizi (İçerik Analizi ve Söylem Çözümlemesi): Dizideki belirli sahneler, diyaloglar ve karakter etkileşimleri; İncel kavramını besleyen öfke, değersizlik hissi ve siber zorbalık gibi unsurlarla karşılaştırmalı biçimde incelenmiştir. Oluşturulan kod listeleri sonucunda değerlendirme kısmının başlıklarını da oluşturan beş tema belirlenmiştir. Karakterlerin diyaloglarında ve eylemlerinde kullanılan ifade kalıpları, İncel hareketinde sıkça rastlanan “öç alma”, “kadın düşmanlığı”, “aşağılanma” gibi temaların ne ölçüde yansıtıldığını saptamak amacıyla değerlendirilmiştir (Tranchese ve Sugiura, 2021, s. 2711).

Kurgusal Olaylar ile Kuramsal Kavramların Eşleştirilmesi: Dizinin her bölümünde ortaya çıkan çatışmalar ve gerilimler, İncel literatüründeki “hayal kırıklığından kaynaklanan şiddet” veya “dışlanma duygusunun doğurduğu hınç” (Rousis vd., 2024, s. 1531) gibi tematik başlıklarla kıyaslanarak oluşturulan beş başlık altında irdelenmiştir. Özellikle Katie’nin öldürülmesi ve Jamie’nin davranışları, bir “istemsiz bekar” (İncel) figürün kolektif öfkeyi bireysel düzeyde nasıl pratiğe dökebileceğine dair ipuçları çerçevesinde yorumlanmıştır.

BULGULAR

Her bir bölüm için çıkarılan kod tabloları Tablo 1’de verilmiştir.

Tablo 1 Kod Listesi

Birinci Bölüm			
Kod Adı	Tanım	Kriter	Örnek Sahne
Çevrimiçi Ortamda Aşağılama ve Dışlanma	Jamie’nin Instagram’da kızlar tarafından “incel” etiketiyle alaya alınması, topluluk önünde küçük düşürülmesi (Diğer bölümlerde detaylandırılıyor)	Jamie’ye yönelik alay, emoji dili, “garip tip” etiketleri, fiziksel zorbalık	Sorgu odasında Jamie’nin Instagram paylaşımlarının incelenmesi (≈ 48:00)
Cinsiyetçi Çevrimiçi Söylem	Jamie’nin sosyal medyada kadınlara yönelik hakaretleri	Kadın modelleri aşağılayan yorumlar	Bascombe’nin Instagram paylaşımlarını göstermesi (≈ 49:00)
Öfke ve Öç Alma Güdüsü	Dışlanmanın planlı şiddete dönüşmesi	Katie’yi takip etme ve bıçaklama	CCTV görüntüsünde Jamie’nin bıçakla saldırması (≈ 58:00)

Ebeveyn-Çocuk İletişimsizliği	Ailenin Jamie'nin çevrimiçi hayatından habersizliği	Eddie'nin oğlu hakkında söylenen şeyler karşısındaki şaşkınlığı	Anne ve ablanın koridorda beklemesi; yalnızca babanın sorguda bulunması (≈ 45:00)
Ailenin Şoku ve İnkâr	Deliller karşısında önce inkâr edilmesi ve sonraki çöküş	Eddie'nin CCTV'yi görüp yıkılması	Eddie "Ne yaptın?... Niye?" der ve Jamie'ye sarılır (≈ 1:02:00)

İkinci Bölüm

Kod Adı	Tanım	Kriter	Örnek Sahne
Toplumsal Dışlanma ve Reddedilme	Jamie'nin okulda "istenmeyen" ilan edilmesi	Akran reddi, "garip tip" damgası	Jade'in sorgusu: "Jamie ile mi? Yanına yaklaşamazdı..." (≈ 07:00)
Kolektif Hınç Patlaması	İncel olayının toplu öfkeye/kavgaya dönüşmesi	Jade'in Ryan'a saldırmaması	Jade "Arkadaşımı öldürdün..." diyerek Ryan'a vurur (≈ 16:00)
Arkadaş Etkisi ve Suça Ortaklık	Ryan'ın bıçak temin etmesi	"Korkutması için" bıçak verme	Ryan: "Bıçak benimdi... sadece korkutacaktı" (≈ 40:00)
Kuşaklar Arası Kopukluk	Yetişkinlerin incel jargonunu bilmemesi	Polis/ebeveynlerin gençlerin kullandığı argo kelimeleri çocuklardan öğrenmesi	Bascombe "incel" terimini oğlundan öğrenir (≈ 30:00)
Empati ve Pişmanlık	Fail ailesinin kurbanı anması	Eddie'nin kızın öldüğü yere gitmesi	Eddie otoparkta Katie'in öldüğü yere giderek çiçek bırakır (≈ 47:00)

Üçüncü Bölüm

Kod Adı	Tanım	Kriter	Örnek Sahne
Reddedilme ve Aşağılama	Katie'nin alaycı reddi ve ardından gelen utanç	Katie: "Hayır, o kadar çaresiz değilim"	Jamie Briony'ye reddi anlatır (≈ 45:00)
Cinsel Yetersizlik Kompleksi (İncel Yaftası)	"İncel" damgası ve ardından gelen eziklik	"Hiçbir kızın istemediği" etiketi. Fasulye emoji	Katie'nin Jamie'ye İncel dediği sosyal medya postları (≈ 39:00)
Üstünlük Maskesi Takınma	Yapay kibir ve kırılabilirlik arasındaki gelgitler	Alaycı özgüven, ani öfke	Jamie'nin kendisini hapisaneye göndermesini istediği sahne ve Briony'e gösterdiği öfke (≈ 19:00)
İtiraf ve Suçluluğun Ortaya Çıkması	"Bıçağım vardı" lafını ağzından kaçırma	Panikle geri çekilme	Jamie: "Bıçağım vardı... bunları demek istemedim. Çok yorgunum" (≈ 45:00)
Onay ve Şefkat Arayışı	Briony'den sevgi/onay talebi	"Beni seviyor musun?"	Jamie cevap alamayınca bağırma başlar (≈ 47:00)
Kadın Düşmanlığı ve Nesneleştirme	Kadınları fırsat/nesne olarak görme	Katie'nin "zayıf anından faydalanma" söylemi	"Çoğu oğlan dokunurdu, ben dokunmadım. Yani ben daha iyiyim" (≈ 44:00)

Dördüncü Bölüm

Kod Adı	Tanım	Kriter	Örnek Sahne
Toplumsal Damgalama ve Dışlanma	Katilin ailesine yönelik linç	Minibüse "SAPIK" yazılması	Gençlerin hakareti, minibüsün spreyle boyanması (≈ 04:00)
Aile İçi Suçluluk ve Öz Eleştirisi	"Nerede hata yaptık?" sorgusu	Ebeveyn pişmanlığı	Manda: "Ama bazen durdurmalıydık diye düşünüyorum. Görmeli,

İtiraf ve Sorumluluk Alma	Jamie'nin suçu kabul kararı	Telefonla "Suçluyum" demesi	durdurmalıydık... Güvende olduğunu sandık... Daha çok mu uğraşmalıydık..." (≈ 43:00) Jamie: "Savunmamı değiştireceğim... Suçluyum diyeceğim." (≈ 34:00)
Kaçma ve Yüzleşme Arasında İkilim	Taşınma tartışmasının ardından alınan kalma kararı	Eddie'nin "gitmiyoruz" ısrarı	"Taşınmak daha mı iyi olacak? ...daha kötü olacak sen de biliyorsun." (≈ 07:00)
Travmanın Aileye Yansıması	Suçun kalıcı duygusal yıkımı	Eddie'nin oğlunun odasında ağlaması	Eddie peluş ayıya sarılıp "Üzgünüm evlat. Daha iyisini yapmalıydım." der. (≈ 56:00)

Bu kodlar doğrultusunda çıkarılan ve belirlenen temalar, Tablo 2'de verilmiştir.

Tablo 2 Temalar

Tema	Bağlı Kodlar	Temanın Kısa Açıklaması	Kuramsal Çerçeveadaki Karşılığı
Toplumsal Dışlanma ve Kolektif Hınç	- Çevrimiçi Aşağılama ve Dışlanma - Toplumsal Dışlanma ve Reddedilme - Kolektif Hınç Patlaması - Toplumsal Damgalama ve Dışlanma	Jamie'nin akrabaları tarafından "istenmeyen" ilan edilip alay konusu olması, reddedilme utancı ve bunun sadece Jamie'de değil çevresindeki gençlerde de öfke yaratması. Dışlanmanın yarattığı kolektif öfke, hem Jamie'nin Katie'den öç almasına hem de Jade gibi başkalarının da şiddet patlamasına yol açması.	İncel ideolojisinde vurgulanan "toplumsal dışlanmaya karşı öç alma" anlayışı. Ging (2017), genç erkeklerin statü arayışının reddedildiğinde öfkeye dönüşebileceğini belirtir. Bu tema, dışlanmanın incel altkültüründe kolektif hınç duygusuna evrilmesini yansıtır.
Modern Erkeklik ve Cinsiyetçi Öfke	- Cinsiyetçi Çevrimiçi Söylem - Kadın Düşmanlığı ve Nesneleştirme - Üstünlük Maskesi - Takınma - Kolektif Hınç Patlaması	Jamie'nin kadınlara yönelik aşağılayıcı dili, kızlara karşı duyduğu nefret ve kendini üstün görme çabası. İnternetteki kadın düşmanı söylemlerinden, Briony'ye karşı sergilediği agresif erkeklik maskesine dek, modern erkeklik krizinin şiddet dolu bir öfke şeklinde dışavurumu görülür.	Ging (2017)'in manosfer çerçevesinde görülen kadın düşmanlığına dayalı toksik erkeklik tipolojisiyle örtüşür. Jamie'nin öfkesi, "Alfa" olamayan genç erkeklerin öfke birikimi (Ging, 2017) ve Andrew Tate gibi etkilerle beslenen mizojiniyle bağlantılıdır.
Reddedilme, İntikam ve Şiddet	- Reddedilme ve Aşağılama - Öfke ve Öç Alma - Güdüsü - İtiraf ve Suçluluğun Açığa Çıkması - Arkadaş Etkisi ve Suça Ortaklık	Bu tema, Jamie'nin romantik anlamda reddedilmeyle başlayan duygusal çöküşünün, intikam arzusuna ve nihayetinde şiddete dönüşümünü kapsar. Katie'nin onu aşağılamasıyla tetiklenen "incinmişlik", çevrimiçi küçük düşürülmeyle birleşip planlı bir intikam eylemine yol açar. Jamie'nin arkadaşları da bu intikam sürecine alet olur. En sonunda Jamie gerçeği itiraf ederek şiddetin kasıtlılığını ortaya koyar.	Red Pill vs. İncel teoremlerinin kesişimi: Red Pill ideolojisi reddedilme karşısında erkeğin kendini geliştirmesini öğütlerken, incel kültürü bunu şiddet ve intikam ile cevaplar. Jamie'nin hikâyesi, reddedilmenin sağlıksız biçimde içselleştirilip şiddete evrildiğini, yani Red Pill'in "kendini geliştir" söyleminin yerini incel'in "öç al" refleksine bıraktığını gösterir.

Ailevi İhmal ve Dijital Radikalleşme

- Ebeveyn-Çocuk İletişimsizliği
- Aile İçi Suçluluk ve Öz Eleştiri
- Kuşaklar Arası Kopukluk (Dijital Jargon)

Jamie'nin ailesi iyi niyetli olsa da onun dijital dünyadaki değişimini gözden kaçırmıştır. Anne-baba ile Jamie arasında bir iletişim kopukluğu vardır. Ebeveynler “kendi halinde odasına kapanıyor” diye önemsemezken Jamie internette radikalleşir. Olaylar patlak verince aile bireyleri kendilerini ihmalle suçlar. Kuşak farkı da bu ihmalde etkilidir. Ebeveynler incel jargonunu anlamaz ve gençler kendi dünyalarında bunu yaşar.

Araştırmalar (ör. Preston vd. 2021) incel eğilimli gençlerin aileleriyle sağlıklı iletişim kuramadığını, dijital deneyimlerinin ebeveynlerce anlaşılamadığını ortaya koyar. Bu tema, Ging (2017) çerçevesinde doğrudan yer almasa da “bir çocuğu yetiştirmek tüm köyün sorumluluğudur” şeklindeki yaklaşımla (toplumsal ve ailevi sorumluluk) bağdaştırılabilir. Modern erkeklik krizinde aile ihmali, gencin internetteki radikal ideolojilere (incel forumları, toksik influencer’lar) açık hale gelmesine zemin hazırlar.

Red Pill felsefesindeki “sorumluluk al ve mücadele et” anlayışının dramatik tezahürü görülür. Eddie’nin tavrı, Sharpe (2018)’nin belirttiği gibi erkeğin zorluklardan kaçmayıp üzerine gitmesiyle örtüşür. Jamie’nin suçu kabullenmesi ise, incel söylemindeki “toplum suçlu” düşüncesinden kısmen sıyrılıp bireysel sorumluluğa geçiş olarak okunabilir. Ancak yine de incel vakalarında itirafın bile öfke barındırabileceği vurgulanır (Witt, 2020). Bu tema, toplumsal damga ve suçlulukla yüzleşmenin gerekliliğini, her karakterin stratejik olarak bir sorumluluk alanı üstlendiğini gösterir.

Sorumluluk ve Yüzleşme

- İtiraf ve Sorumluluk Alma
- Kaçma ile Yüzleşme İkilemi
- Travmanın Aileye Yansıması

Karakterlerin hatalarla ve sonuçlarıyla yüzleşme biçimleri ele alınır. Jamie en sonunda suçunu kabul ederek bireysel sorumluluk alır. Eddie, aile reisi olarak kaçmak yerine mahallede kalıp toplum baskısıyla yüzleşmeyi seçer. Aile, utanç ve acı karşısında dayanışma gösterip bulundukları yerde kalır. Bu yüzleşme kararı, şiddetin yarattığı travmayla yaşamayı ve onu aşmaya çalışmayı içerir.

ANALİZ VE DEĞERLENDİRME

Toplumsal Dışlanma ve Kolektif Hınç

Adolescence dizisinde toplumsal dışlanma olgusu, karakterlerin maruz kaldığı aşağılanmalar üzerinden merkezi bir tema olarak işlev kazanır. Özellikle ergenlik çağındaki Jamie karakterinin dijital platformlarda uğradığı alay ve dışlanma, onun derin bir öfke birikimi yaşamasına yol açar. İlk bölümde, Katie ve arkadaşlarının sosyal medyada Jamie’ye “Incel” etiketi yapıştırarak çeşitli küçük düşürücü emoji

ve ifadeler kullanması, bu dışlayıcı tutuma örnek teşkil eder. Jamie'nin çevrimiçi alanda alenen aşağılanması, Tranchese ve Sugiura'nın (2021, s. 2711) vurguladığı üzere çevrimiçi ortamda maruz kalınan aşağılama pratiklerinin Incel öfkesini tetikleyebileceğini gösteren çarpıcı bir örnektir. Nitekim Jamie'nin bu mesajlara maruz kaldıktan sonra yüzünde beliren öfke ve değersizlik ifadesi, dijital dışlanmanın psikolojik etkilerini gözler önüne serer. Bu duygu durumu, Red Pill akımının öngördüğü şekilde kişinin kendini geliştirme yoluyla sorunlarını aşmasından ziyade (Sharpe, 2018, s. 110), Incel alt kültürünün benimsediği kolektif hınç ve öç alma tavrına yakın bir tavra yol açar. Ging'in (2017, s. 640) belirttiği gibi, çevrimiçi toplumsal statü arayışının engellenmesi ve ergen bireyin "istenmeyen" biri olarak etiketlenmesi, onun gözünde haksızlığa uğramışlık hissini kolektif bir kine dönüştürebilir ve Incel söylemindeki "toplum tarafından dışlanmaya karşı topluca öç alma" düşüncesini besler (Cottee, 2020, s. 94).

Dizinin ikinci bölümünde net olarak görülür ki toplumsal dışlanma teması yalnızca çevrimiçi boyutta kalmamış ve okul ortamında da devam etmiştir. Katie cinayetinin hemen ardından okul koridorlarında yayılan söylentiler Jamie'yi hedef alan fiziksel dışlamalara dönüşür. Okul arkadaşlarının onu "tuhaf" ve "istenmeyen tip" olarak damgalayarak sosyal cepheleşmeyi derinleştirmesiyle, bir gencin çevrimiçi ortamda maruz kaldığı küçük düşürülmenin, gerçek hayattaki akranları arasında da yankı bulduğu anlaşılır. Nitekim Jade'in okul bahçesinde Ryan'a saldırmayla patlak veren kavga sahnesi, kolektif hıncın şiddete evrilerek yalnızca fail ve kurbanla sınırlı kalmadığını, çevredeki öğrenci kitlesini de etkisine aldığını gösterir. Reichold (2021, s. 162), bireysel düzeyde başlayan hınç duygusunun kolektif bir kimliğe dönüştüğünde çok daha geniş bir öfke dalgası yaratabileceğini vurgular ki Jade'in öfkesi de bunun somut bir yansımasıdır. Jamie'nin işlediği suçun ardından ortaya çıkan bu zincirleme reaksiyon, dışlanma hissini topluluk içinde nasıl paylaşılan bir kine dönüşebileceğine ve çevresindekiler tarafından da sahiplenilip farklı hedeflere yönelebileceğine bir örnektir.

Toplumsal dışlanmanın sonuçları dizide yalnızca ergenler düzeyinde değil, aile ve mahalle düzeyinde de ele alınır. Dördüncü bölümde cinayetten yaklaşık bir yıl sonra Miller ailesinin mahalle tarafından dışlandığı ayrıntılı biçimde gösterilir. Mahalle sakinlerinin, Jamie'nin ailesine "katilin ailesi" gözüyle bakıp Eddie'nin minibüsüne "sapık" yazmaları, suçlunun yakınlarının dahi toplumsal hınçtan payını aldığı bir örneğidir. Komşuların onlara hakaret ve tacizde bulunması, basit bir vandalizmden öte linç atmosferine varan bir dışlama iklimi yaratmıştır. Toplum, Incel kaynaklı şiddete duyduğu öfkeyi failin ailesine yansıtarak kolektif hıncın sınırlarını genişletir. Bu durum, dışlanma ve damgalanmanın ne denli yıkıcı ve yayılan sonuçlar doğurabileceğini göstermesi açısından önemlidir. Nitekim araştırmanın bir

bulgusu olarak vurgulandığı üzere, toplumsal dışlanma ve aşağılama pratiklerini yalnızca “ergenlik kaprisi” olarak görmezden gelmek, Incel gibi radikal akımların beslenmesine ve önünün alınamaz şiddet olaylarına evrilmesine zemin hazırlar. *Adolescence* dizisi de tam olarak sosyal dışlanmanın radikal öfke için nasıl bir katalizör olabildiğine dair uyarıcı bir örnek sunar.

Modern Erkeklik ve Cinsiyetçi Öfke

Dizi, modern erkeklik krizine ve bunun bir yansıması olan cinsiyetçi öfkeye eleştirel bir gözle bakmaktadır. Red Pill ideolojisi, erkeklere başarısızlıklar karşısında öz sorumluluk alarak kendini geliştirme ve “erkeklik statüsünü” bu şekilde yükseltme telkininde bulunurken (Sharpe, 2018, s. 110); Incel ideolojisi ise bunun tersine, erkeklik krizini dışlayıcı bir söylemle, özellikle kadınları suçlayan toplu bir öfkeye dönüştürür (Ging, 2017, s. 640). Dizide bu iki yaklaşım arasındaki gerilim, karakterlerin söylemlerine ve eylemlerine yansır. Örneğin Jamie’nin uğradığı reddedilmeler sonrası içine girdiği ruh hali ve kadınlara - özellikle Katie’ye- yönelik hıncı, onun erkeklik algısının incinmiş gurur ve kadın düşmanlığı eksenine kaydığını gösterir. Katie’nin onu alenen reddetmesini erkekliğine bir tehdit olarak kodlayan Jamie, bu durumu kabullenip kendini sorgulamak yerine kadına yönelik öfkeyle tepki verir. Kay (2021, s. 29), özellikle ergenlik çağındaki erkeklerin beğenilmeme ve cinsel başarısızlık duygularının yoğun bir öfkeye dönüşebildiğini, bunun da cinsiyetçi bir düşmanlık söylemiyle dışavurulduğunu belirtmektedir. Nitekim Jamie’nin öfkesi, bireysel bir hayal kırıklığından ziyade, Incel alt kültürünün yaygın teması olan “tüm kadınlara karşı öfke” biçiminde genellenmiş görünür. Bu bağlamda Jamie karakteri, modern erkeklik krizini aşamayıp kadınlara hedef alan bir nefret söylemine savrulan incel erkekliğini temsil etmektedir (Kelly vd., 2020, s. 146).

Okul soruşturması sahneleri, genç erkekler arasındaki cinsiyetçi dilin ne denli yaygın olduğuna dikkat çeker. Dedektif Bascombe’nin ikinci bölümde oğlu Adam’dan “incel” jargonuna dair bilgi alması, genç kuşak erkeklerin bu tür çevrimiçi söylemlere aşinalığını gösterir. Ayrıca Adam’ın babasına emoji ve Incel terimlerini açıklarken takındığı rahat tavır, bu cinsiyetçi alt kültürün genç erkekler arasında sıradanlaştığına işaret eder. Kuşaklar arası bu kopukluk, modern erkeklik algısındaki değişimi de yansıtır. Ebeveyn kuşağı geleneksel erkeklik değerleriyle büyümüşken, genç kuşak çevrimiçi forumlar sayesinde kadın düşmanlığı içeren ideolojilerle erken yaşta tanışabilmektedir. Hoffman vd. (2020, s. 569), çevrimiçi Incel ideolojisinin erkeklik algısını radikal biçimde yeniden şekillendirerek şiddet eğilimini artırdığını vurgular. Nitekim dizide de Adam’ın normalleştirerek aktardığı bu ideoloji, Jamie gibi kırılgan genç erkeklerin zihin dünyasında kadınlara yönelik agresif tavırları pekiştirmektedir.

Jamie'nin psikolog ile görüşmeleri, incel erkekliğinin kırılgan egosu ile yapay üstünlük iddiası arasında gidip gelen dinamiği gözler önüne serer. Cinayetden yedi ay sonra genç tutukevinde geçen terapi sahnelerinde Jamie'nin öfke patlamaları ile kibirli özsavunması iç içe geçer. Bazen kendini güçlü göstermeye, karşısındaki kadın psikoloğu küçümsemeye çalışır; bazen de aniden kontrolünü kaybedip öfkeyle bağırır. Bu davranış dalgalanmaları, modern maskülenite içerisinde bir türlü dengelenemeyen özsaygı sorununu yansıtır. Preston vd. (2021, s. 830), Incel topluluğundaki genç erkeklerin reddedilme korkusunu telafi etmek için saldırgan bir özgüven maskesi takındıklarını belirtir. Jamie'nin de görüşme sırasında bir an için işbirlikçi ve kendinden emin görünürken hemen ardından hiddetlenmesi, aslında içten içe büyük bir özgüvensizlik ve onaylanma ihtiyacı taşıdığını gösterir. Bu ikircikli tavır, ergenlik çağındaki bir erkeğin kırılgan benlik saygısını korumak adına hiper-maskülen -aşırı erkeksi- bir rol oynamaya çalışmasının sonucudur. Modern erkeklik kurgusu içindeki bu çatışma, dizide Incel ve Red Pill ideolojilerinin temsilinde de görülür: bir yanda Eddie gibi karakterlerin zor zamanlarda sorumluluk alarak metanetli durmaya çalışması (geleneksel/ılımlı erkeklik yaklaşımı), diğer yanda Jamie gibi karakterlerin hayal kırıklığını kadınlara kin duyarak ve şiddeti meşrulaştırarak bastırmaya çalışması (toksik/ince erkeklik yaklaşımı). Bu ikilem, günümüz erkeklik krizinin uç noktalarını ortaya koyarken, cinsiyetçi öfkenin de nasıl filizlendiğini gösterir. Kadınlara yönelen bu öfke, sadece bireysel bir nefret değil, aynı zamanda Incel alt kültüründe paylaşılan kolektif bir söylemdir ve dizide Jamie'nin Katie'ye yönelik tavrında somutlaşmıştır.

Reddedilme, İntikam ve Şiddet

Dizinin en çarpıcı vurgularından biri, reddedilme duygusunun nasıl intikam arzusuna ve nihayetinde şiddete evrildiğidir. Jamie'nin Katie tarafından alenen reddedilmesi, olayların fitilini ateşleyen temel kırılma anıdır. Üçüncü bölümde Jamie, Katie'ye birkaç kez çıkma teklif ettiğini ancak her seferinde herkesin önünde reddedildiğini itiraf eder. Bu tekrar eden reddedilme, ergenlik çağındaki bir gencin narin özgüveni üzerinde yıkıcı bir etki bırakmıştır. Jamie'nin anlatımına göre sosyal medyada "ince" etiketiyle alay konusu olması -daha önce değinildiği üzere- onda derin bir öfke ve hesap sorma isteği doğurmuştur. Kay (2021, s. 29), böylesi bir beğenilmeme ve aşağılanma hissinin ergen erkeklerde büyük çaplı bir öfke patlamasına zemin hazırlayabileceğini belirtmektedir. Nitekim Jamie'nin durumu tam da bu tarifile örtüşür.

Birinci bölümde Jamie'nin intikam duygusunun somutlaştığı anlar izleyiciye gösterilir. Katie'nin öldürülmesiyle ilgili polis soruşturması kapsamında ortaya çıkan kamera kayıtları, Jamie'nin Katie'yi okul çıkışı ıssız bir yolda takip ettiğini ve yanında getirdiği bıçakla onu bıçakladığını ortaya koyar. Bu görüntüler,

Jamie'nin öfkesinin ani bir cinnet anından ibaret olmadığını, planlı bir intikam eylemine dönüştüğünü gösterir. Olay öncesinde Jamie'nin yakın arkadaşı Ryan'dan "korkutmak amacıyla" ödünç bir bıçak aldığı ortaya çıkar. Ryan'ın ifadesine göre Jamie'ye bıçağı verme nedeni sadece Katie'yi biraz korkutmasıdır, ancak bu durum Jamie'nin intikam niyetinin somut bir araca dönüştüğünü ve arkadaş çevresinin bile bu tehlikeli plana isteyerek ya da istemeyerek dahil olabildiğini gösterir. İkinci bölümde Ryan'ın bıçağı verme gerekçesini açıklarken sergilediği tedirginlik, ergenlerin akran desteği adı altında nasıl riskli eylemleri normalleştirebildiklerini düşündürür. Sonuç olarak Jamie hem dijital dünyada hem de yüz yüze maruz kaldığı aşağılanmaların "hesabını kesmek" üzere bıçaklama olayını gerçekleştirir. Bu, incinmiş egonun öcünü alma güdüsüyle birleşerek ölümcül bir şiddete dönüşmesidir. Ging'in (2017, s. 640) ifade ettiği biçimiyle, Jamie'nin davranışı "toplumsal dışlanmaya karşı öç alma" güdüsünün uç noktada tezahürüdür. Red Pill retoriğinin önerdiği şekilde reddedilme karşısında kendini geliştirme veya durumu olgunlukla karşılama yolunu değil, Incel alt kültürünün beslediği şiddet yolunu seçmiştir.

Polisler, CCTV kayıtlarını Jamie'nin babası Eddie'ye gösterdiğinde, Eddie oğlunun masum olduğuna dair inancını yıkan soğuk gerçeklikle yüzleşir. Bu yüzleşme, izleyici nezdinde de Jamie'nin intikam eyleminin tüm çıplaklığıyla fark edilmesini sağlar. Incel figürlerinin çoğu zaman böyle bir anlık patlamalar ile aşırı şiddete başvurduğu kimi zaman gözlemlenebilen bir olgudur (Labbaf, 2019, s. 18). Jamie'nin Katie'yi takip ederek planlı bir şekilde öldürmesi, Incel alt kültüründe görülen öfke birikimi sonucunda şiddete yönelme döngüsünü doğrular niteliktedir. Üstelik bu şiddet, sadece intikam hedefi olan kurbanla sınırlı kalmaz. İkinci bölümde Jade'in Ryan'a saldırısı, Katie'nin intikamını almak isteyen başkalarının da devreye girdiğini göstererek şiddetin dalga dalga yayıldığını ortaya koyar. Yani, bir reddedilme sonucu başlayan şiddet sarmalı, okul içinde yeni çatışmalara yol açmıştır.

Üçüncü bölümde Jamie'nin psikologla görüşmesinde, cinayet gecesine dair önemli bir ipucu ortaya çıkar. Jamie öfke dolu anlatımı sırasında "Bıçağım vardı..." diyerek suçuna dair bir detayı ağzından kaçırır, fakat hemen ardından konuyu değiştirmeye çalışır. Bu itiraf kırıntısı, Jamie'nin zihninde intikam planının ve suç araçlarının bilinçdışı düzeyde dahi sürekli dolaştığını gösterir. Hoffman vd. (2020, s. 569), Incel ideolojisine saplanan bireylerin şiddete meylinin çoğu kez bilinçaltına yerleşmiş bir "intikam alma" dürtüsüyle birleştiğini vurgular. Jamie'nin istem dışı itirafı da cinayetin sıradan bir öfke patlaması değil, uzun süre bastırılmış ve planlanmış bir hincin sonucu olduğunu ima eder.

Ailevi İhmal ve Dijital Radikalleşme

Adolescence, ergen bireylerin dijital dünyada radikalleşmesinde ailevi ihmallerin ve iletişim eksikliklerinin kritik bir rol oynayabileceğini vurgulamaktadır. Jamie'nin Incel zihniyetine savruluşunda, ailesinin onun yaşadığı sorunları erken fark edememesi ve çevrimiçi etkinliklerini gözetim altında tutmamasının payı olduğu ima edilir. Preston vd. (2021, s. 828), Incel akımına kapılan genç erkeklerin çoğunlukla ebeveynleriyle sağlıklı iletişim kuramadıklarını ve dijital ortamdaki deneyimlerinin aileleri tarafından anlaşılmadığını belirtmektedir. Nitekim dizide de Jamie'nin siber dünyada maruz kaldığı zorbalıklar ve içine düştüğü öfke girdabı, anne-babasının gözünden kaçmıştır. Aile, Jamie'nin okul hayatında ve sosyal medyada yaşadığı dışlanmayı sıradan ergenlik sıkıntıları olarak değerlendirmiş veya yeterince ciddiye almamıştır. İlerleyen bölümlerde, özellikle dördüncü bölümde, ebeveynlerin kendi ihmallerini itiraf etmeleri bu durumu doğrular niteliktedir. Eddie ve Manda, "Onun için daha fazlasını yapabilir, sorunlarını daha önce fark edebirdik" diyerek ihmalkârlıklarını kabul ederler. Bu özeleştir, ebeveynlerin dijital çağda çocuklarının yaşadığı travmaları algılamakta geç kaldıklarına dair güçlü bir mesaj içerir.

Ailevi ihmalin yanında, dijital radikalleşme de Jamie'nin dönüşümünde önemli bir etmendir. Jamie'nin maruz kaldığı siber zorbalık ve "Incel" etiketlemesi, onu çevrimiçi bir kimlik krizi içine itmiştir. İkinci bölümde Dedektif Bascombe'nin oğlu Adam'dan incel terimlerini öğrenmesi sahnesi, ebeveyn kuşağı için yabancı olan bu terimlerin gençler arasında yaygın biçimde bilindiğini göstermektedir. Bu durum, Jamie gibi gençlerin çevrimiçi ortamlarda edindikleri bilgileri ve ideolojileri ailelerinden tamamen bağımsız şekilde içselleştirebildiklerini gösterir. Jamie'nin olaylar öncesinde Incel forumlarına girip girmediği dizide açıkça gösterilmese de maruz kaldığı söylemlerin Incel alt kültürüne özgü olduğu ortadadır. Dijital radikalleşme, yalnızca aktif bir şekilde ideolojik propagandaya maruz kalmakla değil, aynı zamanda çevrimiçi ortamda etiketlenme ve dışlanma yoluyla da gerçekleşebilir. Çevrimiçi aşağılanma pratiklerinin kurbanı olan bireylerin zamanla bu kimliği benimseyip radikal gruplarla özdeşim kurabildiklerine dikkat çekmektedir (Armstrong vd., 2023, s. 5). Nitekim Jamie de sürekli "Incel" diye çağrıldıkça, istemeden de olsa bu kimliğin özelliklerini üstlenmeye başlamıştır. Kendisini aşağılayan akranlarına karşı aynı terminolojiyi ve öfkeyi benimseyerek tepki vermesi, dijital etkileşimlerin onun düşünce yapısını şekillendirdiğini gösterir. Çevrimiçi kimlik pekiştirme (self-verification) ve kimlik füzyonu süreçlerinin, gençlerin blackpill gibi en uç Incel inançlarını benimsemelerinde etkili olduğunu ortaya koymaktadır (Solea vd., 2023, s. 311).

Dizi ayrıca okul ve toplum mekanizmalarının yetersizliğine de işaret eder. Jamie'nin okulunda, onun maruz kaldığı zorbalık ve dışlanma konusunda kayda değer bir müdahale görülmez, ancak trajedi yaşandıktan sonra durum ciddiyetle ele alınır. Bu, okul ortamındaki önleyici adımların eksikliğine dikkat çeker. Siber zorbalık ve gençlerin radikalleşmesi konusunda okul rehberlik servisinin veya diğer öğrencilerin farkındalık düzeyinin düşük olduğu sezilmektedir. Nitekim ikinci bölümde söylentilerin hızla yayılması ve şiddete dönüşmesi -Jade'in saldırısı- okul yönetiminin olayları önceden kontrol altına alamadığını gösterir. Bu durum, dijital radikalleşmeyle mücadelede yalnızca ailenin değil, okulun da etkin rol oynaması gerektiğini ima eder.

Sorumluluk ve Yüzleşme

Dördüncü ve son bölüm, cinayetten on üç ay sonrasına ilerleyerek Miller ailesinin içinde bulunduğu durumu resmeder. Dizi gerek bireysel gerekse ailevi düzeyde sorumluluk alma ve geçmişle yüzleşme temalarını işleyerek noktalanır. Jamie'nin işlediği suçun ardından gelen süreç, karakterlerin hem kendileriyle hem de toplumla hesaplaşmalarını gerektiren bir dizi yüzleşmeyi içerir. Aile üyeleri hem toplumun kendilerine yönelttiği öfkeyle hem de kendi vicdan azaplarıyla yüzleşmek zorunda kalmıştır. Özellikle ebeveynler Eddie ve Manda, oğullarının suça sürüklenişinde kendi ihmallerinin payını kabul edip bunun suçluluğuyla yaşamaya çalışırlar. “Onun sorunlarını daha önce ciddiye alsaydık, bunlar yaşanır mıydı?” şeklindeki özeleştirileri, aile içi sorumluluk duygusunun gecikmiş de olsa ortaya çıkışını gösterir. Kız kardeş Lisa da benzer şekilde, Jamie'deki değişimleri daha önce fark edebileceği halde sessiz kaldığını düşünüp kendini suçlar. Her bir aile ferdinin kendine düşen payı üstlenmesi, yaşanan felaketle samimi bir yüzleşmenin işaretidir.

Toplum karşısında sorumluluk ve yüzleşme ise en somut biçimde Eddie ve Manda'nın geleceğe dair tutumlarında görülür. Oğullarının mahkûmiyetinin ardından mahallede maruz kaldıkları dışlanma ve taciz, aileyi göçe zorlayan bir baskıya dönmüştür. Anne Manda, mahalleden taşınıp yeni bir başlangıç yapma fikrini sık sık dile getirir, çünkü etiketlenmiş olmanın yükünden kaçmayı istemektedir. Baba Eddie ise “Burayı terk etmeyeceğim” diyerek bulundukları yeri terk etmeyi reddeder. Eddie'nin bu tavrı, Red Pill felsefesinin telkin ettiği sorumluluk alarak zorlukla yüzleşme düsturuyla örtüşen bir dirençtir (Hannah, 2025, s. 2). Kendi ailesine yönelik toplumsal öfkeye rağmen kaçmak yerine kalıp yüzleşmeyi seçmesi, bir bakıma hatalarının bedelini ödemeyi kabullenmesidir. Eddie, mahalledeki düşmanca tutuma rağmen boyun eğmeyerek, yüzleşme yoluyla itibarını zamanla tamir edebileceğine inanır. Eddie'nin duruşu, aile

olarak acı da olsa bu yükün sorumluluğunu taşıyacaklarını, topluma rağmen kendi vicdanlarıyla baş başa kalmayı göze aldıklarını göstermektedir.

Jamie cephesinde ise sorumluluk alma meselesi daha karmaşık biçimde ele alınır. Dördüncü bölümde cezaevinden ailesiyle yaptığı telefon görüşmesinde Jamie, “Suçumu kabul edeceğim” diyerek mahkemede suçunu üstlenmeye karar verdiğini belirtir. İlk bakışta bu itiraf, Jamie’nin sonunda bireysel sorumluluğunu benimsediği şeklinde yorumlanabilir. Nitekim bu söz, Incel ideolojisindeki “ben haklıyım, toplum beni yanlış anladı” savunusundan, bireysel bir kabullenmeye doğru bir dönüşüm sinyali verir. Ancak hemen ardından Jamie’nin eklediği “...ama beni buna iten şartları da yok sayamazsınız” minvalindeki ifade, hesaplaşmasının tam manasıyla tamamlanmadığını gösterir. Bu haliyle Jamie, hem sorumluluğu üstlenir hem de kendini mazur göstermeye çalışır pozisyonundadır. Onun bu ikircikli yüzleşmesi, Incel söylemindeki kolektif hınç ile gerçek dünyanın hesap verme zorunluluğu arasındaki gerilimi temsil eder. Sonunda Jamie’nin itirafı, ailesinin içinde beslediği küçük umut kırıntılarını da yok eder. Ebeveynler oğullarının gerçekten geri dönülmez bir suç işlediğini kesin olarak anlar ve bu gerçekle yaşamayı kabullenmek zorunda kalır.

Dizinin final sahnelerinde sorumluluk ve yüzleşme teması duygusal bir doruğa ulaşır. Eddie, oğlunun boş odasında tek başına hıçkırarak ağlarken görülür. Bu sahne, yaşananların sonuçlarıyla yüzleşmenin ne kadar acı verici olabileceğini gösterir. Eddie’nin gözyaşları, sadece Jamie’nin değil, tüm ailenin ve hatta toplumun parçalandığı bir trajedinin yükünü taşır. Toplumsal damgalama, suçluluk ve yas duyguları iç içe geçerek aileyi derin bir trajediye mahkûm etmiştir. Bu noktada dizi, şiddetin yalnız faili değil, masum yakınlarını da cezalandırdığını vurgulayarak toplumsal yüzleşmenin önemine dikkat çeker. Bu haliyle *Adolescence*, bir gencin işlediği cinayet eylemi sonrasında ortaya çıkan yüzleşme süreçlerini çok yönlü biçimde ele almaktadır. Böylece dizi, sorumluluk ve yüzleşme temasını hem bireysel hem kolektif düzeyde bir hesaplaşma gerekliliği olarak sunar.

SONUÇ

Bu makale, *Adolescence* mini dizisindeki anlatıyı nitel içerik analizi ve söylem çözümlemesi yöntemleriyle inceleyerek, incel ve Red Pill akımlarının ergenlik çağındaki kurmaca temsillerini çok katmanlı biçimde ortaya koymuştur. Araştırma, ergen bir karakterin çevrimiçi aşağılama, reddedilme ve toplumsal dışlanma deneyimlerinin, incel ideolojisini besleyen kolektif hınç döngüsüne nasıl evrilebildiğini; buna karşın Red Pill retoriğinin öznedeki “kişisel sorumluluk” vurgusunu daha ılımlı ve dolaylı bir biçimde nasıl taşıdığını göstermiştir. Böylece çalışma, popüler kültür metinlerinin çevrimiçi

erkeklik alt-kültürleriyle kurduğu karşılıklı ilişkiyi görünür kılarak dijital radikalleşme literatürüne özgün bir kuramsal katkıda bulunmuştur.

Kuramsal düzlemde elde edilen bulgular, modern erkeklik krizi ve dijital şiddet tartışmalarını kesiştirerek üç ana sonuca işaret etmektedir. Birincisi, ergenlik döneminde yaşanan sistematik aşağılama ve dışlanmanın, yalnızca bireysel psikolojiyle sınırlı kalmayıp çevrimiçi kolektif kimlik inşasına kapı araladığıdır. İkincisi, Red Pill söyleminin “kişisel gelişim” temelli ılımlı çerçevesinin, incel alt kültürünün radikal ve nefret temelli diline doğrudan zemin hazırlamasa da kimi durumlarda örtük biçimde meşruiyet alanı yaratabildiğidir. Üçüncüsü, popüler medya temsillerinin bu ideolojileri yeniden üretmekle kalmayıp izleyiciye erken uyarı sinyalleri sunduğudur. Nitekim dizi, aşamalı radikalleşme sürecini dramatik ama pedagojik açıdan işlevsel bir biçimde modellendirmektedir. Bu yönüyle çalışma, medya metinlerinin toplumsal cinsiyet ideolojilerindeki aracılık rolünü daha geniş bir kavramsal tartışmaya taşımaktadır.

Bulguların pratik yansımaları özellikle eğitimciler, ebeveynler ve dijital platform tasarımcıları açısından önem taşımaktadır. Ergenlerin çevrimiçi angajmanlarını “zararsız eğlence” kategorisine indirgemek, potansiyel radikalleşme işaretlerini gözden kaçırma riskini artırmaktadır (Valkenburg vd., 2009, s. 1). Dolayısıyla okullarda siber zorbalık ve toplumsal cinsiyet temelli nefret söylemi konusunda erken farkındalık programları geliştirilmesi, ebeveynlerin dijital ekosistemlere yönelik eleştirel medya okuryazarlığının güçlendirilmesi ve platform sağlayıcılarının toksik içerik moderasyonunu hızlandıracak etik tasarım ilkeleri benimsemesi birer önleyici politika önerisi olarak öne çıkmaktadır (Sheth vd., 2022, s. 312).

Araştırmanın sınırlılıkları, tek bir kurmaca metne odaklanması, anlatının Britanya bağlamıyla sınırlı olması ve nitel yöntemle dayalı yorumlarda araştırmacı öznelliğinin tümüyle elimine edilememesidir. Gelecek çalışmalar, farklı kültürel bağlamlardaki dizi ve filmleri karşılaştırmalı analiz ederek temsillerin çeşitliliğini inceleyebilir ve gerçek incel topluluklarında etnografik araştırmalarla bu kurmaca bulguları doğrulayabilir. Ayrıca yapay zekâ destekli büyük veri yöntemleriyle çevrimiçi nefret söylemi gelişim çizgilerini boylamsal olarak takip edebilir.

Sonuç olarak, *Adolescence* dizisine ilişkin bu vaka analizi, ergenlikte dışlanma deneyimlerinin dijital çağın erkeklik ideolojileriyle etkileşiminde nasıl radikalleşme risklerine dönüşebileceğini ortaya koyarak hem medya çalışmaları hem de toplumsal cinsiyet araştırmaları için özgün ve uygulanabilir içgörüler sunmaktadır. Çalışmanın önerdiği disiplinlerarası yaklaşımın, dijital platformlarda şekillenen yeni toplumsal cinsiyet rejimlerini anlamada ve önleyici müdahale stratejileri geliştirmede kılavuz niteliği taşıması beklenmektedir.

EXTENDED ABSTRACT

In the last decade, online male-supremacist subcultures have proliferated and diversified, occupying a prominent place in the so-called *manosphere*. Two of the most visible strands are the Red Pill movement—whose rhetoric couples meritocratic self-improvement with an antifeminist worldview—and the more radical and nihilistic Incel (involuntary celibate) milieu, structured around collective resentment toward women and sexually successful men. Although both currents have attracted growing scholarly and journalistic attention, there is limited research on how they are translated into popular cultural texts that shape adolescents' gender imaginaries. The Netflix mini-series *Adolescence* (2025) offers a rare, four-episode narrative that stages the progressive radicalisation of a teenage boy following sustained cyberbullying, making it an ideal case for examining how manosphere discourses migrate into mainstream fiction.

This article investigates the fictional portrayal of Red Pill and Incel ideologies in *Adolescence* and interrogates the social and psychological mechanisms by which online humiliation, social exclusion and gendered hostility converge in the radicalisation of adolescent males. The study pursues two interrelated objectives: (i) to map the discursive markers of Incel and Red Pill rhetoric in the series; and (ii) to theorise how dramatised representations of digital marginalisation illuminate broader debates on toxic masculinity, collective resentment and violence-supportive worldviews.

Anchored in Ging's (2017) typology of manosphere masculinities, the analysis situates Red Pill and Incel narratives along a continuum of misogynist intensity, mobilising Reichold's (2021) concept of *collective resentment* to explain the affective glue that binds marginalised young men to extremist communities. Stoic self-fashioning ideals associated with the classical Red Pill are contrasted with the apocalyptic *black-pill* fatalism documented by Rousis et al. (2024). The study further integrates Lindsay's (2021) application of Kristeva's *abjection* and Creed's *monstrous-feminine* to elucidate how Incels symbolically construct women—particularly feminist women—as dehumanised antagonists.

The research adopts a qualitative content analysis and critical discourse analysis (CDA) design. All four episodes were transcribed and coded using an abductive scheme that combined theory-driven categories (e.g., *sexual marketplace value*, *beta uprising*, *self-improvement imperative*) with inductively generated codes (e.g., *emoji-based ridicule*, *knife-as-status-symbol*). Scene-level units of analysis captured visual cues, dialogue, narrative arcs and intercharacter power dynamics. Trustworthiness was enhanced through investigator triangulation: two independent coders reconciled discrepancies through

iterative discussion. Five overarching themes emerged—*social exclusion & collective resentment; modern masculinity & gendered anger; rejection, revenge & violence; familial neglect & digital radicalisation; responsibility & reckoning*—which structure the analytical section.

Key Findings:

1. The protagonist Jamie is subjected to sustained online mockery—epitomised by the “incel” hashtag and mocking bean-emoji—and public rejection by a female peer. These humiliations activate a cascading resentment that is not merely individual but shared and amplified via school gossip circles and social media comment threads. Ging’s (2017) observation that status deprivation in adolescence fuels manosphere attachment is dramatised with clinical precision: each digital taunt pushes Jamie further toward forums where his anger is normalised.
2. The series juxtaposes Jamie’s radicalisation with fleeting references to a *moderate* self-discipline discourse: a PE teacher advises boys to “own your choices, level-up”. Such Red Pill echoes, however, occupy narrative margins, whereas misogynist incel memes dominate Jamie’s internal monologue. This asymmetry mirrors empirical findings that entry-level self-help rhetoric can bleed into extremist fatalism when compounded by unaddressed trauma.
3. A critical hinge occurs when public humiliation is re-circulated online, collapsing the temporal distance between offline rejection and its digital afterlife. The loan of a knife by Jamie’s friend Ryan—originally rationalised as “just to scare her”—illustrates peer-facilitated escalation. The murder of Katie is presented not as a spontaneous outburst but as the endpoint of a revenge script repeatedly rehearsed in Jamie’s online echo chambers.
4. Jamie’s parents are sympathetic yet digitally illiterate, failing to decode emojis or incel jargon. Their belated discovery of the violence underscores Preston et al.’s (2021) claim that intergenerational communication gaps allow radical ideologies to germinate unnoticed. School authorities similarly misclassify early warning signs as “typical teenage drama,” illustrating systemic oversight.
5. The final episode explores multilevel accountability: Jamie oscillates between remorse and justificatory anger; his father chooses to remain in the hostile neighbourhood as an act of penance; the community externalises rage by vandalising the family van. These narrative resolutions echo Sharpe’s (2018) re-reading of Stoic responsibility, while simultaneously exposing the limits of individual moral agency within toxic peer ecosystems.

Empirically, the article fills a gap in media scholarship by providing the first systematic coding of manosphere motifs in a mainstream series, demonstrating how popular fiction can both reflect and shape real-world extremist pathways. Theoretically, it synthesises disparate strands—Stoic revivalism, collective hınç, identity fusion—into an integrated model of adolescent online radicalisation. Pedagogically, the findings supply educators and platform designers with concrete narrative patterns that signal escalating risk: emoji-based humiliation, object weapon-loaning, and justificatory monologues that shift from self-improvement to vengeful entitlement.

Early-stage interventions should prioritise digital literacy programmes that decode misogynist memes before they crystallise into identity, while tech platforms must refine toxicity detection beyond keyword filters to include affect-laden emojis and revenge storytelling tropes. Clinicians working with at-risk youth should probe the *rejection–revenge fantasy loop* and family therapists should equip parents with vernacular knowledge of manosphere slang.

The single-case design limits cross-cultural generalisability; British socio-legal context conditions how violence and public shaming unfold. Mixed-method extensions—ethnographic observation of Incel forums or computational sentiment mapping—could triangulate the dramatised mechanisms identified here. Comparative work on non-Western series would test whether the humiliation–resentment–violence arc exhibits cultural inflections.

Adolescence provides an unflinching lens on how everyday digital humiliations can activate manosphere scripts, culminating in lethal violence. By threading close textual analysis to psychosocial theory, the study demonstrates that pop-culture fictions are not mere mirrors but pedagogical arenas where gendered ideologies are rehearsed, contested and potentially re-imagined. Recognising and disrupting the narrative engineers of resentment before they ossify into action is therefore imperative for educators, policymakers and content creators alike.

Çıkar Çatışması/Conflict of Interest

Yazarlar çıkar çatışması olmadığını beyan etmiştir. /The authors declare that there is no conflict of interest.

Yazarların Katkıları/Author Contributions

Her iki yazarın da çalışmaya katkı oranı %50'dir. / The contribution rate of both authors to the study is 50%.

This work is licensed under **Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 International License** (CC BY-NC 4.0).

KAYNAKÇA

- Armstrong-Scott, G., & Waldo, J. (2023, June 12). Guns, incels, and algorithms: Where we are on managing terrorist and violent extremist content online (pp. 1–41) [Working paper]. Belfer Center for Science and International Affairs, Harvard Kennedy School. <https://www.belfercenter.org/publication/guns-incels-and-algorithms>.
- Bratich, J. Z. (2023). Redpilling and the archaic roots of patriarchal post-truth. In *Re-thinking Mediations of Post-truth Politics and Trust* (pp. 89-108). Routledge.
- Claridge, T. (2017). *Identity and belonging*. Acad. Manag. Rev, 23(242), 1-2.
- Cottee, S. (2020). Incel (E) motives: Resentment, shame and revenge. *Studies in Conflict & Terrorism*, 44(2), 93-114.
- Ging, D. (2017). Alphas, betas, and incels: Theorizing the masculinities of the manosphere. *Men and Masculinities*, 22(4), 638-657.
- Hannah, M. N. (2025). Pill epistemology. *Journal of Information Technology & Politics*, 1-15.
- Hoffman, B., Ware, J., ve Shapiro, E. (2020). Assessing the threat of incel violence. *Studies in Conflict and Terrorism*, 43(7), 565-587. <https://doi.org/10.1080/1057610X.2020.1751459>.
- Kay, J. B. (2021). Abject desires in the age of anger: Incels, femcels and the gender politics of unfuckability. *Imagining "We" in the Age of "I"*, Harrod, M., Leonard, S., Negra, D. (eds.), 29-46. Routledge.
- Kelly, C. R., & Aunspach, C. (2020). Incels, compulsory sexuality, and fascist masculinity. *Feminist Formations*, 32(3), 145-172.
- Labba, F. (2019). United by rage, self-loathing, and male supremacy: The rise of the incel community. *INvoke*, 16-26.
- Lindsay, A. (2021). Incel violence as a reclamation of masculinity and defence of patriarchy on three distinct levels. *New Zealand Sociology*, 36(1), 25-49. <https://search.informit.org/doi/10.3316/informit.850259762614973>.
- Preston, K., Halpin, M., ve Maguire, F. (2021). The black pill: New technology and the male supremacy of involuntarily celibate men. *Men and Masculinities*, 24(5), 823-841.
- Reichold, A. (2021). Varieties of resentment. *Crisis and Critique: Philosophical Analysis and Current Events: Proceedings of the 42nd International Ludwig Wittgenstein Symposium*, 157-174. Siegetsleitner, A., Oberprantacher, A., Frick, M ve Metschl U. (eds.), Berlin, Boston: De Gruyter. <https://doi.org/10.1515/9783110702255-01>.
- Rousis, G. J., Martel, F. A., Bosson, J. K., ve Swann Jr, W. B. (2024). Behind the blackpill: Self-verification and identity fusion predict endorsement of violence against women among self-identified incels. *Personality and Social Psychology Bulletin*, 50(11), 1531-1545.
- Sharpe, M. (2018). Into the heart of darkness or: Alt-stoicism? Actually, no.... *Eidos. A Journal for Philosophy of Culture*, 2(4 (6)), 106-113.
- Solea, A. I., & Sugiura, L. (2023). Mainstreaming the blackpill: Understanding the incel community on TikTok. *European Journal on Criminal Policy and Research*, 29(3), 311-336.

- Sheth, A., Shalin, V. L., & Kursuncu, U. (2022). Defining and detecting toxicity on social media: context and knowledge are key. *Neurocomputing*, 490, 312-318.
- Tranchese, A., ve Sugiura, L. (2021). “I don’t hate all women, just those stuck-up bitches”: How incels and mainstream pornography speak the same extreme language of misogyny. *Violence Against Women*, 27(14), 2709-2734.
- Valkenburg, P. M., & Peter, J. (2009). Social consequences of the Internet for adolescents: A decade of research. *Current Directions in Psychological Science*, 18(1), 1-5.
- Witt, T. (2020). ‘If I cannot have it, I will do everything I can to destroy it.’ The canonization of Elliot Rodger: ‘Incel’ masculinities, secular sainthood, and justifications of ideological violence. *Social Identities: Journal for the Study of Race, Nation and Culture*, 26(5), 675–689. <https://doi.org/10.1080/13504630.2020.1787132>